

El 29 d'octubre de 2024 **parlem de...**

L'ordre del dia d'Éric Vuillard

L'AUTOR:

Nascut a Lió el maig de 1968, Éric Vuillard és un escriptor i cineasta. Va fer estudis universitaris de filosofia i antropologia.

Publicà la primera novel·la *Le Chasseur* el 1999. Després va publicar dos llibres de poesia: *Bois vert* i *Tohu*. El 2009 va tornar a la novel·la amb *Conquistadors*.

Conquistadors començà el seu cicle de novel·les inspirades en fets històrics, aquesta en la caiguda de l'imperi Inca. Les següents també d'inspiració històrica van ser: *Congo*, *La bataille d'Occident* (2012), *Tristesse de la terre: une histoire de Buffalo Bill* (2014); *14 juillet* (2016), *L'ordre du jour* (2017), *La guerre des pauvres* (2019) i *Une sortie honorable* (2022).



Les seves obres van rebre diversos premis, el més conegut dels quals va ser el Goncourt 2017 per *l'Ordre del dia* que estem llegint.

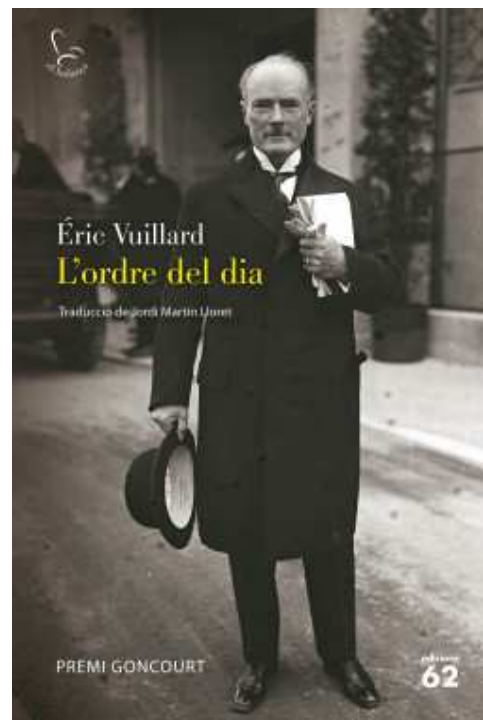
Va dirigir dues pel·lícules, de les que en va ser guionista també: *L'homme qui marche* el 2006 i *Mateo Falcone*, adaptació d'una novel·la breu de Prosper Mérimée el 2008. Finalment també va escriure el guió de *La vie nouvelle*, de 2002.

L'OBRA:

Un relat inquietant sobre les interioritats de l'inici de la Segona Guerra Mundial i la implicació dels empresaris en l'ascens de Hitler al poder.

El febrer de 1939 es va fer al Reichstag una reunió secreta que no estava en l'ordre del dia. Allà els industrials alemanys, entre els quals els propietaris d'Opel, Krupp,

Siemens, IG Farben, Bayer, Telefunken, Agfa i Varta, van donar quantitats enormes a Hitler a canvi de l'estabilitat que ell prometia. Des d'aquell moment, Hitler va crear una estratègia de cara a la comunitat internacional per annexionar-se Àustria pacíficament. Per a aconseguir-ho, mentre tenia l'aquiescència dels primers ministres europeus, mantenia una guerra psicològica amb Schuschnigg, el canceller austríac, fins que la invasió (una demostració de força de l'exèrcit alemany, que amagava problemes tècnics greus) fou un fet consumat. La novel·la exposa les negociacions, vulgars interessos comuns, falsedats i postveritats, que van fer possible l'ascens del nazisme i el seu domini fins la Segona Guerra Mundial, amb les conseqüències que tots coneixem.



L'obra de Vuillard va tenir molt bones crítiques però no van ser unànimes: alguns historiadors no estaven contents amb l'aproximació de l'autor:

"La polémica resume una discusión recurrente en la literatura contemporánea. Entre ficción y realidad, entre novela e historia. A algunos historiadores les irrita que los novelistas se metan en su terreno; a algunos novelistas, que los historiadores intenten darles lecciones. La polémica también abre un debate sobre las reputaciones literarias: hasta que se topó con Paxton, Vuillard había recibido parabienes casi unánimes. (...)

The New York Review of Books publicó la reseña sobre El orden del día, firmada por Paxton, en su edición del 6 de diciembre de 2018. El historiador señala que, al novelista, "realmente no le interesa tratar su tema de manera analítica". "Su afición a la ironía parecer haber tenido más peso que la exactitud", añade.

https://elpais.com/cultura/2019/03/25/actualidad/1553508935_110021.html

- Què en penseu vosaltres?

PER A SABER-NE MÉS :

"Recurrir a la ficción puede ser engañoso"; entrevista amb Alex Vicente, a El País:
https://elpais.com/cultura/2018/03/05/babelia/1520253550_353014.html

Presentació en video de l'autor a la Fundació Telefónica:
<https://espacio.fundaciontelefonica.com/evento/el-orden-del-dia-de-eric-vuillard/>